

"UKRAINIAN LABOR NEWS"
 Published weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Fritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.
 M. Popovich, Secretary.
 Subscription per year \$4.00
 Telephone: J 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"
 газета для робочого люду — виходить три рази на тиждень:
 у вівторок, четвер і суботу.
 Видає Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, інкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня місяться в Укр. Роб. Домі, на розі вулиць Фрічард і Макгрегор, у Вінніпегу, Ман. М. Попович, секретар.
 Передплата на рік \$4.00
 Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS
 Cor. Fritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

ПІД НАТИСКОМ КЛАСОВОГО ВОРОГА.

ОБНИЖУВАННЯ ПЛАТНІ І РОЗБИВАННЯ РОБІТНИЧОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ.

Загальною назвою, капіталісти в Злучених Державах та Канаді мали успіх в своїй останній наступі на організованих робітників. Майже у кожній більшій боротьбі вони вигравали. Після весільної війни не було на цьому континенті ні одного поважнішого страйку, а якого робітники вийшли б з волеювою пободою. Всі вони закінчувалися значними поступками в користь капіталістів, а деякі цілковито програли.

Капіталісти такі успіхи значно обнижили заробітну платню робітників в різних галузях промислу і ослабили трейд-юніонні організації. Заохочені цим успіхом вони намагаються тепер просто розбити і нищити робітничі індустріальні організації.

РОЗБИТТЯ МАЙНЕРСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ 18. ДІСТРИКТУ.

Вуглеві барони, власники копалин в західній Альберті і східній Британії Колумбії остаточно добилися своєї цілі і не тільки обнижили платню майнерам, але й розбили майнерську організацію, відому як 18. дистрикт Юнайтед Майн Воркерс оф Америка. В цій організації осталися тільки околиці Дромгелер, а у всіх інших майнерських місцевостях її локалі ліквідовані. В Ферні і Мішел-створено компанійні юні, в Бельвю і Блейрмор майнери з'організували локальні юні, в Гилкреді і Колмен нема тепер поки що ніякої юніонної організації. Що сталося з організацією в Нордгет, певних відомостей не маємо. На Дромгелер теж єдино натискали й годі, щоб ця околиця вдержалася в Ю.М.В. після того, як організація розбита у всіх інших місцях.

Власники копалин досягнули свою ціль завдяки зраді самої Екзекутивної 48. дистрикту Ю.М.В., головою-ж її президент Шермана, та хитрому підступу. Читачам нашого часопису відома історія останнього майнерського страйку в 18. дистрикті і зрадничької роботи Шермана. Відома також, що компанія залізничників в Кросс Нест Пес, на свою вудку обіцянку, що після обниження платні буде поплачувати продукція вугля і майнери будуть мати стаду працю. Зроблено навіть відповідні угоди між майнерами і компаніями. Це допомогло остаточно розбити 18. дистрикту Ю.М.В.

Тепер власники копалин, розбивши організовану силу майнерів і поставивши на чорну літву діяльність членів розбитої організації (головно в Гилкреді), котрі не можуть ніде дістати заняття, ломлять власні угоди і не дають майнерам стільки роботи, як умовилися.

СПРОБИ РАТУНКУ ОРГАНІЗАЦІЇ.

Але майнери 18. дистрикту, що привикли жити організовано і складати умови з власниками копалин колективно, без організації жити не можуть. Тому активніші між ними стали робити заходи, щоб рятувати організацію. Розуміється, серед хаосу, який там скінчився, це завдання не легке.

Ще 8. квітня д. р. скликало було конвенцію суб-дистрикту ч. 5. в Дромгелер, на якій, між іншим, вирішено скликати конференцію всіх майнерських організацій лігнітових копалин на 19. і 20. квітня, щоб обдумати способи рятунку організації і дальшої боротьби проти обниження платні. Ця конференція відбулася в Келгарі, а участь в ній взяли 23 делегати, що репрезентували Дромгелер, Вейл, Летбридж, Едмонтон і Біг Велдер, тобто около 5,000 майнерів, що належали до Юнайтед Майн Воркерс оф Америка і Кенеді-Федерейшн оф Лейбор. На цій конференції роблено знову старання до об'єднання майнерів з цих двох організацій.

Після цієї конференції і за її починком, локаль Ю. М. В. в Летбридж видав заклики до всіх інших локалей тої організації, щоб відбути конвенцію 18. дистрикту Ю.М.В. 11. травня в Келгарі. Проти того виступив Шерман, котрий не визнає і попередніх ухвал конвенції 5. суб-дистрикту, ані конференції, що відбулася 19. і 20. квітня. Шерман називає Кенеді-Федерейшн оф Лейбор не іншаче тільки едмонтонською скесською юнією, з якою він відмовляється сходитися на наради, потрібні для об'єднання майнерів, а всі старання рятунку майнерської організації уявляє "шкідливою" роботою "червоних". Дальших відомостей про втечу старань летбриджського локаль ми на жаль не маємо. З'являється тільки, що в Кросс Нест Пес робляться якісь приготування, щоб поновити з'організувати скерд майнерів 18. дистрикту, але вже в автономну канадську майнерську організацію.

ПОТРЕБА ДОБРОГО ПРОВІДУ.

Але зі всього, що тепер діється в 18. дистрикті, так як і з доповіді під час останнього страйку тамошніх майнерів ясно, що всі ті старання, що зараз там робляться, до пуття не доведуть і не зарадять хаосові, поки не буде там доброго провуду. Такий провуд може майнерам дати тільки комуністична організація, яку повинно створити з найкращих і найбільш справді відданих майнерів.

Отже першим кроком, який класово свідомі майнери повинні зараз зробити, є збудування комуністичної організації. Вона тільки одна зможе вміло керувати будовою індустріальної організації, а відтак і її роботою. Без нью майнери не зуміють скоро вийти з того хаосу, до якого doprowadив їх Шерман.

Власне Шерман, не менше від власників копалин, боїться комуністичної організації і через те він прямо робить донос на комуністів та поборює всіх, що ставляться прихильно до Комуністичної Партії. Замість рятувати організацію, якої президентом він все ще остається, Шерман допомагає власникам копалин поборювати "червоних".

Майнери 18. дистрикту мусять зважити ще й дуже розумної і хитрої тактики, бо тепер, після обниження платні і злочинної відпору сили майнерів, на випадок успішного створення незалежної канадської майнерської організації, Шерман в порозумінні з власниками копалин можуть воскресити організації Юнайтед Майн Воркерс оф Америка і при допомозі ослабленої системи "чек ап" поставити майнерів в дуже погане положення. На ційній випадок, Шерман теж буде кооперуватися з власниками копалин проти робітників. Отже ця зміна й складна ситуація вимагає конче певного і вмілого провуду, який може дати тільки комуністична організація.

ПОЛОЖЕННЯ В 26. ДІСТРИКТІ.

Положення в 26. дистрикті Юнайтед Майн Воркерс оф Америка, тобто в Новій Скошії, теж далеко не вдоволяють. Страйк затягнувся так довго, що вичерпує сили, терпіння і витривалість майнерів.

БЕСКО тримається твердо свого становища, що майнери мусять вернутися до праці за зниженою платню. Мало того, ця людодібська капіталістична корпорація намагається тепер ще зробити те саме, що сталося в 18. дистрикті, тобто розбити майнерську організацію.

Боротьба майнерів Нової Скошії оповита туманом фальшивого буржуазного "співчуття", що вплинуло дуже деморалізуючо на агресивність страйкерів. Рахуючись за багато з фактом допомоги голодуючим майнерським сімействам, що П дає, між іншим, і буржуазія, а також за "публичною опінією", екзекутивна майнерська організація запляля тільки вижукуючо-пасивне становище і не підприняла навіть відповідних кроків, щоб не допустити до коралескесів, що ходять сповняти роботу, необхідну для втримання копалин в добром стані. Недопущення цих скесів до праці, припинення всієї роботи в копалинях і при майнерській дошкідливо-б компанії і прискорило б евенуальну побуду майнерів.

БЕСКО має по своїй стороні провінціальної і домініальної владу, та підмогу від капіталістів взагалі. В побді майнерів в Новій Скошії зацікавлені одні тільки робітники, але вони зараз безсилі, щоб допомогти до її ослаблення.

ТІСНЕ ОБ'ЄДНАННЯ ОДИНОКИХ РАТУНОК.

У кожному випадку страйку повторяться та сама історія: капіталісти і їхня влада стоять об'єднаною силою проти робітників, а робітників розбиті, роз'єднані тільки приглядаються, як частина їхніх товаришів бореться проти сильного ворога, поки не вийде з сил і поки ворог П не поборє. Так було з почтовими робітниками, так і з майнерами 18. дистрикту, а зараз таке діється з майнерами 26. дистрикту. Невже робітники зовсім безсилі?

Не зовсім, все таки є поверх двіста тисяч організованих в трейд-юніонні робітників в Канаді. Лише тільки в тім, що трейд-юніонні організації роздроблені, нема між ними тісного класового зв'язку і широго товариського відношення, нема єдиної програми спільної акції для оборони спільних робітничих інтересів, нема агресивності, нема доброго провуду. Скільки роз'єднання; привязання тільки до своїх дрібних справ, апатія, нападність, рабський дух. А провід тих організацій в руках отвертих капіталістичних наймитів і агентів типу Мура, Дрейпера і пр.

Рятунку з цього положення є тільки один — в тісному об'єднанні всіх організованих робітників. Треба скрізь потрясти існуючими робітничими організаціями, розбудити їх і вкавати на небезпечку, яка загрожує тутешньому робітничому рухові в наслідок успішного наступу капіталістів. Треба всіма способами боритися за встановлення об'єднаного робітничого фронту так на індустріальному як і на політичному полях. Треба за якусь міну вивратити робітничі організації з під отруйного впливу реакційних провідників і повести їх на шлях агресивної класової боротьби. Тільки в цей спосіб можна припинити дальші успіхи наступу капіталістів на робітничу платню і організацію та повести протинаступ. У виконанні цих завдань комуністи повинні завжди бути на самому переді.

ГИЛКРЕСТСЬКИЙ ЦАР.

Албертійська вуглева комісія мала своє останнє засідання в Кросс Нест Пес в п'ятницю, 22. травня. Для того, щоб дати читачам нашого часопису поняття про положення в Гилкреді, нижче подаємо вынятки з записки та відповіді менеджера Гилкредест Коуперіс, котрий був одним з тих менеджерів, що давали перед комісією свої знання.

Голова комісії Еванс поставив менеджерові Стефаносові питання: "Що скажете про майнерів поставлених на чорну літву?" Стефанос: "Гилкредест Коуперіс Лимитед має право наїматися до праці, кого вона хоче. Минувшого жовтня невеличка група допровадила до цього, що копальня була замкнена через десять днів ізза питання про поновне прийняття до праці всіх старих робітників, хоч юніонні дистриктові урядники цього не одобряли". Дриннен, що репрезентував власників копалин, поставив питання: "Хто був причиною цього?" Стефанос: "Агітатори в Гилкредест".

Дриннен: "Чи ніхто не відносився до дистриктових урядників?" Стефанос: "Вед. Мр. Шерман був дуже занятий і не міг сам прийти, тому вивлад когось иншого на своє місце... На 15. квітня, цього року, 60 робітників прийшли під гору і підписали угоду, що підуть до праці. Але ті самі люди, що допровадили до припинення праці в жовтні, тепер поставили пикетчики, в наслідок чого тільки 12 робітників прийшло до роботи".

Френк Гвіллі: "Чи не думаєте, що чоловік, який має чисельну сімю, а працював для вас через одинадцять років, має якийсь право на дефінітивну відповідь що до того, чи

є для нього праця чи нема її?" Стефанос: "Не від мене". Гвіллі: "Чи не думаєте, що проста справедливість вимагає того, щоб ви дали чоловікові відверту відповідь?" Стефанос: "Я не маю ніякої відповіді на це питання". Гвіллі: "Чи візьмете ви під розвагу прийняття цих робітників знову до праці?" Стефанос: "Ні".

Гвіллі: "Ви сказали кілька мінут тому, що на просьбу Шермана ви колись прийняли були робітників поновно до праці серед подібних обставин. Чи не можу я апелювати від імені цих робітників?" Стефанос: "Я на це не відповідаю". Гвіллі: "Що у вас на думці? Кара?" Стефанос: "Не відповідаю". Гвіллі: "Чому ви вважаєте Гилкредест осередком революції?" Стефанос: "Ізза поступового і діяльності в минулому тих людей, що визнаються за авторитет в робітничих кругах в Гилкредест".

Гвіллі: "Чому особливо в Гилкредест?" Стефанос: "В часі клопоту в минулому жовтні я питаю М-ра Шермана, чи це є політична Юнайтед Майн Воркерс. Він рішучо заперечив. То не юніон, сказав він, робити вам цей клопіт, але червоні, з якими ви мусяте боритися так само як і я".

Джо Стобс: "Я хочу спитати М-ра Стефаноса, хто не такий сказав йому, на кому він опирає всі свої заяви, що клопоту в Гилкредест викликають "червоні"? Стефанос: "Мр. Шерман". Том Прайс: "Коли не правда, як заявляє Стефанос, що нема червоної літви, то чому суперінтендент майнів сказав одному робітникові, що він не

Наступ капіталу на працю.

Ніколи ще в історії робітничого руху капіталісти не нападали так скажено на робітництво, як це вони роблять зараз. Хвиля скаженої капіталістичної реакції розлилася по цілому світі. Всюди капіталісти стараються збільшити день праці, знизити заробітну платню, висмокотати останні соки з робітництва. Там, де робітники ставлять опір, вони проголошують локавти, сотками тисяч викидають робітників на вулицю. Там, де робітництво стає до боротьби з тим насильством, капіталісти шлють проти нього військо, армати, тенки, аероплани і поливають бруки міст червоною робітничою кровю.

В АНГЛІ.

В Англії наступ на робітництво прибрав яснійші форми. Союз власників механічної промисловости офіційно виражає збільшення робочого тижня з 47 до 50 годин для денних робітників і до 52½ для нічних. Разом з цим хазяї вимагають зменшення заробітної платні за позачергову працю. Така відповідь хазяїв на вимоги професійних спілок механічної промисловости про загальне збільшення заробітної платні на 20 шілінгів на тиждень. Аргументи капіталістів ті самі — закордонна конкуренція. Союз власників ліцензійно пропонує робітникам спільно вимагати від уряду заходів, щоби "примусити конкуруючі нації" зменшити робочий день.

В БЕЛЬГІ.

В Бельгії робітники металургії та копалин є вель час під тиском хазяїв. Хазяї вугілля та заліза, розправившись з своїми робітниками, готують поле наступу для хазяїв інших галузей промисловости.

Головним коником хазяїв при наступі на робітництво є покликування на закордонну конкуренцію. На цьому коникові іздають фабриканти всіх країн, які намагаються зменшити заробітну платню й ведуть завзятий похід проти 48-годинного тижня.

В СКАНДИНАВІ.

Такий-же наступ веде капітал і в скандинавських країнах, де уряд урядом соціал-демократія, або, як вдало висловлюється "Іманіте" — соціал-буржватія. У скандинавських країнах проголошено велику локавти. У Данії, де головою уряду є член ІІ. Інтернаціоналу, Стаунінг, викличено на вулицю 160 тисяч робітників. Щоби страйкерів та відправлених робітників Данії не були доведені буржуазією до цілковитого голоду, транспортні робітники Швеції

постановили не допускати вивозу харчів з Данії.

В АНГЛІ.

В Англії наступ на робітництво прибрав яснійші форми. Союз власників механічної промисловости офіційно виражає збільшення робочого тижня з 47 до 50 годин для денних робітників і до 52½ для нічних. Разом з цим хазяї вимагають зменшення заробітної платні за позачергову працю. Така відповідь хазяїв на вимоги професійних спілок механічної промисловости про загальне збільшення заробітної платні на 20 шілінгів на тиждень. Аргументи капіталістів ті самі — закордонна конкуренція. Союз власників ліцензійно пропонує робітникам спільно вимагати від уряду заходів, щоби "примусити конкуруючі нації" зменшити робочий день.

На увазі тут Німеччина. Заходи північної англійської залізничної компанії до зменшення дня праці та зменшення заробітної платні — лише вихідна точка для ширшого наступу. За цією компанією мають піти інші залізничні компанії.

В НІМЕЧЧИНІ.

В Німеччині, де через плян Доса робітничу класу віддано на поталу міжнародній фінансовій плетократії, іде також завзятий наступ хазяїв. Не проходить дня, щоб цілесильний капітал не спробував збільшити визиск і придушити німецький пролетаріат, бо потрібно платити репарації і вносити, передбачені пляном Доса. Ці репарації цілком лягають на плечі робітничої класи всіх країн.

Недавно позбавлено праці 7,000 робітників металів в Бреславі; в Гроуа в ткацькій промисловости розпочато страйк за повернення 48-годин-

ного робочого тижня. Хазяї відмовилися задовольнити вимоги робітників щодо збільшення заробітної платні на 10 відсотків. Одночасно відбивають наступ хазяїв залізничники, шахтарі та металісти.

В ПОЛЬЩІ.

В Польщі шахтарів попереджено, що заробітну платню буде зменшено на 10 відсотків. В Горішньому Шлезку шахтарі в згоді з металістами постановили розпочати боротьбу, обороняючи 8-годинний робочий день. Страйкують також і сільсько-господарські робітники.

В країні білого терору, на Угорщині, 5,000 шахтарів ведуть боротьбу, обороняючи 8-годинний день праці.

В ЧЕХОСЛОВАЧИНІ.

В Чехословаччині відправлено 12,000 робітників металів сімє в той час, коли збиралася конференція комітетів заводських рад північної Чехії. 176 делегатів, зпоміж яких 113 робітників текстильної промисловости, 17 — газовой та 13 — металургічної одногодосно ухвалили вести спільну боротьбу за уніфікацією мінімальної заробітної платні і встановлення органічної єдності всіх професілок Чехословаччини.

Всюди по всіх країнах іде боротьба проти наступу хазяїв. Хазяйський аргумент про закордонну конкуренцію всюди служить для зменшення заробітної платні і збільшення робочого дня. Всюди в капіталістичному світі на спільні робітничі класи капіталісти намагаються конкурувати для збільшення своїх прибутків. Всюди робітництво чим дальше, тим більше переконується, що лише єдиний фронт в професійному русі може створити передумови перемоги над капіталом.

може прийняти його до праці, бо "його назвище є на лісті у великому офісі?" Стефанос: "Такої заяви ніхто не робив".

Том Досон: "Так, таку заяву зроблено і я є тим чоловіком, до котрого вона була звернена. І я хочу знати, чому?" Джек Медісон: "Я хочу спитати Стефаноса, чому я, після моєї праці для Гилкредест Коуперіс через 15 літ, є тепер на чорній лісті?"

Голова комісії: "Ми не можемо розбирати справ поодиноких осіб. Мр. Стефанос розгляне вашу справу і т. д. і т. п."

Медісон: "Я хочу поставити питання особисто до голови комісії. Чи думаєте, що з нами поступають справедливо?" Голова: "Я дам звіт правительству."

Всі майнери (в їхніх серцях): Щоб на Стефаноса скала впадала і роздавила його.

Тим Бок.

ПРОЦЕС НАД УКРАЇНСЬКИМИ ПОСЛАМИ ПОЛЬСЬКОГО СОЙМУ.

Польща — це країна політичних процесів і терору. Ще тільки недавно покінчив польський суд розправу над Ланьцухом, якого виправдав і назав в тюрму посадив, як вже почав судити українських послів: Васильчука, Чучмая і Кошицького.

Процес почався в Рівному, на Волині, 6. травня. Послів обвинувачують, що вони на мітингові в Почаїві закликали населення до бунту, різати Поляків, не платити податків — отже за державну зраду.

Підсудних борються 12 видатних українських адвокатів, Викликано понад 120 свідків. Між свідками багато послів, сенаторів і ин. Обвинувачені викликали на свідків французького прем'єра Пенлеве і французьких послів Леона Блюма, М. Кашена, Мальві, міністра фінансів Кайо; з Англії Лойда Джорджа, Гендерсона, МекДоналда, Кенвортоса; з Німеччини графа Бернсторфа, соціалістичного посла Венде, д-ра Карлята і ин.; з Чехії Крамаржа, Нечаса і ин. Між галлькими діячами на свідків покликали Юліяна Романчука, С. Голубовича та Андрія Шептицького.

Розуміється, з закордонних свідків ніхто не прибав, а Андрій Шептицький сказав, що він може свідчити тільки у Львові.

Під час читання акту обвинувачення виникло кілька інцидентів. Голова суду назвав Васильчука Русіном, що на Волиньський відповідь, що він не Русин, але Українець.

Суд відбувається при закритих дверях. Суд дозволив підсудним вибрати собі шість мушкетерів, які можуть бути присутні. Між ними підсудні вибрали кореспондента радянського пресового агентства т. Братіна.

Зі сторони прокуратури свідки — всі агенти дефензиви, які плутаються в своїх свідченнях. Вже підчас допиту свідків адвокат з оборони Шевчук за протестував проти поведінки голови суду і у відповідь на це голова сказав Шевчукові забратися з салі. Шевчук відмовився і суддя сказав його вивести силою, що жандарми й зробили. Після цього демонстративно вийшли всі адвокати обвинувачених і обвинувачені осталися без оборони. Ім запропоновано державних оборонців, але вони відмовилися і борються самі.

Суд скорше виглядав на сварку між підсудними й суддями чим на суд. Один з мужів довіря запропестував, що за ними слідати дефензивники. Голова суду заявив, що мужі довіря не поважають суду і сказав одному з них забратися з салі.

Цікавий інцидент стався під час свідчення білоруського посла Тарашкевича. Він сказав, що сам міністер внутрішніх справ Ратайський заявив, що польська конституція тільки на папері.

На запитання голови "що таке держава?", Тарашкевич відповів: "На думку соціалістів сучасна держава, це організація буржуазії для визиску трудящих". Приголошений голова заявив, що він дальше не хоче його питати, бо він не розуміє запитання, на що Васильчук звернув голову увагу, що Тарашкевич був доцентом прав юридичного факультету петербургського університету.

Білоруський сенатор Богданович малює страшну картину переслідувань Українців в Польщі.

На запитання Васильчука, чи правда, що польська поліція арештувала трьох єпископів за більшовизм, голова суду сказав, що він таких питань ставити не дозволяє.

Свідок Олена Ленчаківська фактами встановила, що польські тюрми переповнені арештованими українськими селянами, витепелями і громадськими діячами.

Взагалі перед польським судом оскаржені і свідки не борються, але оскаржують цілий уряд Польської Речі дефензивної.

Газетар.

Кожний класово свідомий робітник повинен передплачувати і читати робітничу газету

The WORKER

Офіційний орган Комуністичної Партії Канади. Передплата на рік виносить \$2.00, на півріч \$1.00. Зашліть передплату так само нині!

Адреса: THE WORKER, Room 301, Tyrrell Bldg., 95 King St., East, Toronto, Ont.